

Εγώ δέν έχω να θυμάμαι σπίτι με κήπο με πολλά λουλούδια
Το σπίτι που γνώρισα το γνώρισα με χέρια που γαντζώνονταν
με τα νύχια στις ρηχές ρωγμές του τοίχου
Θάθελα να διηγηθώ την διαδρομή όπου η θάλασσα
ανέβαινε τη μεταλική απόχρωση του βουνού
όπου τα λουλούδια ανθίζανε και λύγιζαν τα δέντρα
όπου οι πέτρες ανεβοκατέβαιναν μπαλόνια πάνω απο έναν
κάμπο καφετί όπου έσφαζε την κότα και έλεγε
Στόπα και στο ξαναλέω έτσι καθώς κοιμάσαι
με σταυρωμένα χέρια δεν θα ξημερωθείς και θάσαι άδικο
να πεθάνεις απο πείσμα.

